

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

24. februar 2017

I henhold til § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Såfremt socialsager skal behandles korrekt, hvor mange stillinger vil man i hele landet mangle og hvilke stillinger drejer det sig om?**
- 2. Hvor meget kommer det til at koste, at man får dækket behovet af socialfaglige medarbejdere?**
- 3. Hvordan kan Naalakkersuisut være kommunerne behjælpelige omkring socialfaglige sager?**
- 4. Såfremt man ikke kan dække personalebehovet, agter man at ansætte personale udefra?**
- 5. Hvordan kan man gøre socialfaglige stillinger i yderdistrikter mere tillokkende?**

(Medlem af Inatsisartut Kelly Berthelsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

I forbindelse med socialtilsynsenhedens undersøgelser er det konstateret, at der især i yderdistrikterne har svært ved at opfylde loven og normeringerne. Ligeledes er man i færd med at fastsætte antal sager pr. medarbejder.

Hvad agter man at foretage sig i forbindelse med tilsynsenhedens konstateringer (hvad angår begrænset indsats)? Skal man vedblive med at kritisere kommunerne for ikke at kunne leve op til deres forpligtelser, uagtet at man måske ikke har nok uddannet personale her i landet? Hvis vi på den anden side havde nok af uddannet personale, hvordan får vi dem til at arbejde i socialkontorene og hvordan sikrer vi os, at det eksisterende personale ikke skifter fagområde?

Hvad skal man gøre for at tilpasse loven til virkeligheden? Ved man hvilke kriterier man skal bruge? Kan man tilpasse kravene til virkeligheden uden at skulle overtræde menneske- samt børnerettighederne?

Jeg ønsker at mine spørgsmål bliver besvaret inden for 10 arbejdsdage.